

[L. D. Rasmussen.]

faa det standsede Restaureringsarbejde sat i Gang. Aalborg Byraad har vedtaget at yde 25 000 Kr., og man mener, at der ad anden Vej vil kunne skaffes det muligt resterende Beløb for at faa foretaget Restaureringen i det Omfang, det oprindeligt er tænkt.

Numrene 302—304 og 307 og 308 rummer Forslagene til Hædersgaver og Understøttelser til Forfattere og andre Kunstnere. Ændringsforslagene, som de foreligger, vil medføre en Udgiftsforøgelse paa 5 000 Kr. i Forhold til det foreliggende Finanslovsforslag. Drager man en Sammenligning mellem de tre foregaaende Aars Bevillinger, viser det sig, at her har været en Udgift paa gennemsnitligt godt 155 000 Kr. aarlig. Bevillingen paa det foreliggende Forslag vil komme op paa 155 800 Kr. Det er nøjagtigt 767 Kr. mere end Gennemsnittet af de tre sidste Aar. Jeg havde egentlig helst set, at her havde været en Fortsættelse i lige Linie, og om Billedet havde vist en Smule nedadgaaende Kurve, havde jeg heller ikke haft noget derimod, men da det nedsatte Udvalg, der har foretaget Indstillingen, har haft meget ringe Tid til Raadighed til Arbejdet, kan Flertallet tiltræde den foretagne Indstilling, som den højtærede Minister har gjort til sin ved at tiltræde den. Det forekommer mig, at den ringe Stigning, der har været, er saa lille, at man i Virkeligheden ikke burde optage den Stordebate, som vi ellers plejer at have om Spørgsmaalet: Understøttelse til Forfattere. Den Stigning, der er sket, er altsaa, som jeg siger, 767 Kr. i Forhold til Gennemsnittet for de sidste tre Aar, og det forekommer mig ikke at være noget nævneværdigt.

Under Nr. 317 foreslaar den højtærede Minister Nedsættelse af Renter af de særlige Fonds, hvilket giver en Indtægtsnedsgang paa 20 500 Kr. Ved Tekstanmærkingen under Nr. 320 søges Bemyndigelse til af Kommunitetets Midler at yde et Laan paa 100 000 Kr. til Opførelse af en Kvinderegens. Laanet er tænkt rentefrit og uopsigeligt, saa længe Kvinderegensen anvendes efter sin Bestemmelse og giver Plads for kvindelige Kommunitetsmedlemmer. I Tilslutning hertil søges der under Nr. 318 en Bevilling paa 2 100 Kr. til Understøttelse til kvindelige Kommunitetsalumner.

Under Nr. 426 søger den højtærede Undervisningsminister en Bevilling paa 150 000 Kr. som første Del af en 3-aarig Bevilling paa i alt 1 505 000 Kr., og denne samlede Bevilling maa saa atter betragtes

som første Del af en samlet Bevilling paa 6 758 000 Kr. til Opførelse af en Bygning paa den polytekniske Læreanstalt til Brug for forskellige Laboratorier indenfor de respektive Fag og tekniske Omraader. Det er Tanken at gennemføre Planen, efter som Nødvendigheden kræver det for de enkelte Afdelingers Vedkommende og det finansielt set er muligt for Statskassen at løse Opgaven.

Jeg skal tillade mig paa Finansudvalgets eller dets Flertals Vegne at anbefale de stillede Ændringsforslag.

Pinholt: Jeg skal først tillade mig at omtale Ændringsforslag Nr. 251, der gaar ud paa en Forøgelse paa 10 000 Kr. af Udgiften til Kursus paa Statens Lærerhøjskole. Naar vi fra vor Side og fra konservativ Side ikke har kunnet gaa med til denne Forhøjelse, er det ikke, fordi vi mener, der skal ske nogen Nedskrivning af denne Bevilling. Den er steget meget stærkt, den er i to Aar steget 67 pCt. Det er dog ikke helt ubetydeligt, i alt Fald ikke, hvis vi skulde tage de 10 000 Kr. med, der er Tale om her. I 1929—30 viser Statsregnskabet, at der var en Udgift til Kursus paa Statens Lærerhøjskole paa godt 142 000 Kr., for indeværende Aar er der bevilget 179 000 Kr., og for det kommende Aar er der forlangt godt 200 000 Kr., og nu kommer man yderligere og forlanger 10 000 Kr. Det er en Stigning, som vi i og for sig finder ikke er rimelig. Vi kommer her op paa en Udgiftshøjde, som man ikke nogen Sinde tilnærmelsesvis har været paa, saa vidt jeg har forstaaet. I 1926—27 var man oppe paa en Bevilling paa saadan noget som 193 000, men man udnyttede ikke mere end de 146 000 Kr. Nu ved jeg godt, at det af Forstanderen derude, der ogsaa er Medlem af dette høje Ting og meget plagsom med alle sine Fordringer derude fra — han er tidt noget plagsom, og hvis andre Embedsmænd, der er Medlemmer af dette høje Ting, vilde tage Ordet lige saa tidt angaaende deres Sager, vilde det være meget plagsomt —, er gjort gældende, at der er saa mange Kurser, der gerne vil ind, og man maa sørge for at skaffe dem Plads, naar de selv vil ofre noget. Dette kan være meget rigtigt; men det er jo ikke saadan, at alle andre, der selv vil ofre noget, kan blive hjulpet fra Statens Side. Jeg kan huske fra min Tid ved Folkehøjskolen, at ikke alle kunde komme paa Højskole, at mange maatte vente og en Del slet ikke kom der. For Lærerne er dog Forholdet ikke saa slemt som ved Folkehøjskolen. Jeg synes derfor, man kunde